Η δίψα της ειρήνης κι ο τρόμος της μπόμπας (Φώτης Κόντογλου)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 6 Νοεμβρίου, 2009

Ο κακόμοιρος ο κόσμος διψά ειρήνη. Μα χωρίς την απομέσα ειρήνη, δεν μπορεί να γίνη ειρήνη εξωτερική. Χωρίς την ψυχική ειρήνη, η πολιτική και κοινωνική ειρήνη είναι ψεύτικη. «Ειρήνη αφίημι υμίν, είπε ο Χριστός στους μαθητές Του κατά το Μυστικό Δείπνο, ειρήνην την εμήν δίδωμι υμίν. Ου καθώς ο κόσμος δίδωσι, εγώ δίδωμι υμίν». Πρόσεξες για να δης καλά τί λέγει ο Χριστός; «Ου καθώς ο κόσμος δίδωσι, εγώ δίδωμι υμίν». «Δεν σας δίνω, λέγει, εγώ την ειρήνη που δίνει ο κόσμος», την ψεύτικη, την οργισμένη ειρήνη, την ανειρήνευτη ειρήνη, την ειρήνη που στ' αληθινά δεν έχει ολότελα ειρήνη και ησυχία. Τέτοια είναι η ειρήνη που μπορεί να κάνη ο κόσμος, οι άνθρωποι, που τρώγονται με τα πάθη τους και που τους κατατρώγει η περηφάνεια, η ματαιοδοξία-φιλαργυρία, η σκληροκαρδία και η απονιά στους άλλους, η μανία της ακολασίας και η επιθυμία της καλοπέρασης. Όλα τούτα τα πάθη είναι οργισμένα και όχι ειρηνικά. Αυτά κάνουνε τους ανθρώπους να μαλώνουνε, να εχθρεύονται ο ένας τον άλλον, αυτά λιγοστεύουνε την αγάπη, που είναι δα πολύ λίγη ανάμεσά τους, και φέρνουνε την παραζάλη, την έχθρα, «την έριδα» που λέγανε οι αρχαίοι. Με άλλα λόγια, φέρνουνε τη βασιλεία του διαβόλου επί της γης, και όχι τη βασιλεία του Θεού, που είναι η ειρήνη.

Ο Χριστός μας δίδαξε να λέμε στο «Πάτερ ημών» «ελθέτω η βασιλεία Σου». Μα ποιος πιστεύει στη βασιλεία του Θεού, παρεκτός από κάποιους λίγους, που τους έχει ο κόσμος για τρελούς; Ωστόσο, αυτός ο παραζαλισμένος κόσμος, ο βουτηγμένος στην αμαρτία, στις ηδονές, και στην ακολασία, αυτός ο κόσμος που πιστεύει μοναχά στον εαυτό του, και που δεν λογαριάζει καθόλου τον Θεό και τον νόμο του, αποζητά την

ειρήνη, θέλει να μείνη ήσυχος για να χαρή τις αμαρτωλές επιθυμίες του, για να βουτηχθή ως τον λαιμό μέσα στον μαύρο βούρκο. Δεν πιστεύει στα λόγια του Θεού που λέγεται «Άρχων ειρήνης», και που είπε με το στόμα του προφήτη «Αν ακούσετε τα λόγια μου, θα ήσαστε βλογημένοι και θα ζήσετε καλά. Μα αν δεν τ' ακούσετε αλλά πορευθήτε κατά τα πονηρά θελήματα της καρδιάς σας, θα σας καταφάγη η μάχαιρα». Αυτά τα κοροϊδεύει ο κόσμος, και τα λέγει παραμύθια.
Και να, που ήρθε ο κόμπος στο χτένι. Η παραζάλη, γίνεται μέρα με τη μέρα χειρότερη. Ο πόθος της απόλαυσης έγινε μιαν άγρια τρέλα στους ανθρώπους, που τσαλαπατάνε ο ένας τον άλλον για να μη χάσουνε τις διάφορες φαρμακερές ηδονές, που ολοένα τις πληθαίνει ο σατανάς με τα πολύπλοκα μηχανήματά του, σαν τον ψαρά που βάζει στ' αγκίστρι του όλο και πιο ορεχτικό δόλωμα, για να τραβήξη τα λαίμαργα τα ψάρια και να τα ψήση στη φωτιά να τα φάγη. Ο μαμωνάς σκέπασε με τις σκοτεινές φτερούγες του τον κόσμο, και τον κουνά σαν νάναι κανένα κόσκινο, και όπως αναταράζεται το σιτάρι, χοροπηδάνε οι άνθρωποι μέσα στο κόσκινό του και δαγκάνει ο ένας τον άλλον, και εξοντώνει ο αδελφός τον αδελφό, λέγοντας: «Ο θάνατός σου, ζωή μου!». Το ίδιο και τα μεγάλα κοπάδια των ανθρώπων, τα λεγόμενα έθνη, βλέπουνε τόνα τάλλο όπως βλέπει ο λύκος το πρόβατο, και λογαριάζει πότε θα μπόρεση να το πνίξη, να πιή το αίμα του, το μεγάλο να φάη το μικρό και τα μεγάλα να φάνε τόνα τάλλο. Να, λοιπόν, που αντί να έλθη η βασιλεία του Θεού, που μας είπε ο Χριστός να παρακαλούμε, ήρθε η βασιλεία του σατανά, του όφεως του αρχαίου, που ήτανε πάντα ανθρωποκτόνος, όπως λέγει το Ευαγγέλιο.
Ο διάβολος είναι ο εξουσιαστής απάνω στη διάνοια και στην καρδιά μας, και αυτός χαίρεται για τα έργα που κάνουμε, θέλοντας να βγάλουμε ο ένας το μάτι τ' αλλου-νού. Ανάμεσα στα δολώματα που μας έβαλε, εκείνο που μας τραβά περισσότερο η μυρουδιά του, είναι το πετρέλαιο, αυτό το βρωμόνερο που βγαίνει από την πίσσα της κόλασης, που είναι μαύρο κατοικητήριό του. Και γύρω σ' αυτό το σιχαμερό δόλωμα μαζευτήκανε τα έθνη, μικρά και μεγάλα, και δαγκώνουνται, και σφάζουνται γι' αυτό δίχως έλεος. Και οι άνθρωποι γινήκανε τρελοί από κακία, γεμάτοι υποκρισία, μεγαλομανία, φιληδονία, πιστοί στρατιώτες του διαβόλου. Και μέσα σ' αυτή τη λύσσα που τους έπιασε, θέλουνε ν' απολάψουνε, οι ανόητοι, την Ειρήνη, που είναι δώρο του Θεού, και όχι του διαβόλου.
Ο Θεός λείπει από τον κόσμο. Πουθενά δεν γίνεται το θέλημά Του. Ο Χριστός, πριν σταυρωθή, γύρισε και είδε την Ιερουσαλήμ, δηλαδή τον κόσμο, δακρυσμένος, και είπε: «Πόσες φορές θέλησα να μαζέψω τα τέκνα σου, σαν την όρνιθα που σκεπάζει με τις φτερούγες της, τα πουλιά της, και δεν θελήσατε: Ιδού αφίεται ο οίκος υμών έρημος». Έρημος οίκος είναι: ο κόσμος σήμερα. Έρημος από ειρήνη. Μέρα-νύχτα στέκεται ανύσταχτο το μάτι της πονηρής ανθρωπότητας. Μέρα-νύχτα δουλεύουνε οι εφευρέσεις της καταστροφής, τα συμβούλια του θανάτου. Και από τ' άλλο μέρος, οι καταδικασμένοι γλεντοκοπούνε, κυλιούνται στην ακολασία, κόλακες και δολοφόνοι, βλάκες και πονηρότατοι, χωρίς καρδιά, χωρίς ψυχή, χωρίς τίποτα από την εικόνα του Θεού. Όλοι παίρνουνε, κανένας δεν θέλει να δώση. Και όποιος δίνει, δίνει τον θάνατο. Σε κανένα καλό δεν συμφωνούνε, μα στο κακό, είναι όλοι θερμοί

συνεργάτες.
Η κυρά Επιστήμη, δηλαδή η ανθρώπινη γνώση, αυτή είναι το καινούριο είδωλο που λατρεύουνε οι άνθρωποι. Με τόνα χέρι προσφέρνει τα γιατρικά για να μη πεθαίνουμε οι άνθρωποι, και με τάλλο βαστά τη μπόμπα και τους φοβερίζει, μέρα-νύχτα. Αυτή η μπόμπα, ο καρπός του δέντρου της Γνώσεως, μόλεψε τον αγέρα, τα νερά, το αίμα των ίδιων των ανθρώπων που την εφεύρανε. Και αφού πρώτα, με πείσμα δαιμονικό, φαρμακώσανε την έμορφη πλάση του Θεού, τώρα φωνάζουνε κείνοι που κατασκευάσανε αυτή την καταραμένη μπόμπα: «Σώσετε την ανθρωπότητα! Σώσετε τον κόσμο! Γενεές γενεών θα πεθαίνουνε από κακές αρρώστειες!». Υποκριτές! Τώρα φωνάζετε, σαν τον Ιούδα που μετάνοιωσε αφού είχε πια σταυρωθή ο Χριστός, και η μετάνοιά του δεν ωφελούσε πια κανέναν; Καλύτερα να τινάζατε τη γη στον αγέρα μια και καλή, παρά τώρα που φαρμακώσατε τα πάντα, και τα παιδιά μας, και τα εγγόνια μας θα τα θερίζη «σκληρός θάνατος και αργός».

Άνθρωπε! Καμάρωσε τα κατορθώματά σου. Καμάρωσε το τετραπέρατο μυαλό σου, που καυχιότανε πως θάκανε παράδεισο τον κόσμο!

(Από το βιβλίο «Ο Φώτης Κόντογλου στην τρίτη διάστασή του», σελ. 124-127, έκδ. Ιερό Κοινόβιο ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ, Γουμένισσα 2003).

(Πηγή: "Ιερά Μονή Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου")